

16
I. N. 3.

DISSERTATIO GRADUALIS
DE

DARIO MEDO,
ULTIMO

BABYLONIORUM REGE,

QUAM

Consens. Amplif. SENATUS Philosoph.
in Regia Academia Aboënsi,

PRÆSIDE

MAG. **JOHANNES**
BILMARK,

HIST. & PHIL. PRACT. PROF. REG. & ORD.

Publice ventilandam sistit

JOHANNES GRUNDBERG,
OSTROBOTNIENSIS.

In Audit. Maj. d. XVIII. Julii Anni MDCCLXVI.

H. P. M. S.

ABOÆ

Impressit JOH. CHRISTOPH. FRENCKELL.

§. I.

Qui Historiam Biblicam eo, quo par est, studio pervolvunt, atque momenta notatu digna probe distinguunt, illos fugere nequit, quod in Sacro Codice mentio fiat quatuor Regum, DARIII nomine olim insignitorum. De singulis pauca monebimus; sequendo tamen non tam ordinem temporum, quibus vixerunt, quam illum, quem in Sacris Monumentis obtinent. Nobis igitur primum occurrit DARIUS ille, quo ad gubernacula imperii Persici sedente, ædificatio templi Hierosolymitani, quam ex captivitate Babylonica reversi Judæi moliebantur, fuit impedita (a). Quisnam hic fuerit ex Persarum regibus, inter eruditos non satis convenit. Qui autem ex hoc Principe vel *Darium Medum* faciunt cum fabuloso tertio libro ESRÆ, vel *usiqum* sive anticipationem cum FUNCCIO comminiscuntur, tempora & Historicum S:æ S:æ positum valde turbant. Quare cum *Darius* hic vixerit post CYRUM (b); alii majore jure indigitatum volunt DARIUM, Hytaspis Filium (c), Scriptura Sacra silentio prætereunte & CAMBYSEM & SMERDEM partim quod brevi tempore regnaverint, partim quod nihil memoria di-

dignum sub his Populo Judaico contigerit. Alter DARIUS est ille, cujus meminit NEHEMIAS (*d*), per quem multi intelligunt DARIUM CODOMANNUM, propterea quod hujus tempore vixerit Summus Judæorum Pontifex JADDA, quem eundem fuisse contendunt cum JADDO, qui ALEXANDRO M. Babylonem intranti obviam ivit. Sed verosimilius est, hunc Regem Persarum fuisse DARIUM *Nothum*, & *Jadduam* fuisse patrem *Jaddi* modo memorati (*e*). Tertius est DARIUS MEDUS, de quo mox plura sumus locuturi. Quartus denique est DARIUS ille, quem Macedonum Rex ALEXANDER M. superavit (*f*), atque sic imperium a Persis ad Græcos transtulit.

(*a*) Vid. ESRÆ Cap. IV. & V. (b) ESRÆ Cap. IV. 5.

(*c*) Vid. DIETELMAIRI & BAUMGARTI *Comm. in S. S. Tom. V. p. 28.* (*d*) Vid. Cap. XII. 22. (*e*) Vid. DIETELM. & c. *Tom. cit. p. 158.* (*f*) I. MACCAB. I.

§. II.

Mittimus nunc ceteros DARIOS, ea tantum pro modulo ingenii in medium jam allaturi, quæ ad ambiguum hæctenus DARIi MEDI ortum & præcipua facta ejus illustranda pertineant. Sequemur vero Ducem Prophetam DANIELEM in illis momentis, quæ de hoc Rege ipse nobis reliquit. Postquam igitur Babyloniorum Rex BELZASSAR non ea, quæ Regem decet, ratione se in imperio gesserat, sed turpissimis voluptatibus ita se immerferat, ut instrumentis etiam cultus Divini, quæ NEBUCADNESAR Judæis pridem eripuerat, ad augendum solummodo

uxorum suarum gaudium pessime abuteretur, Deus summam hanc temeritatem cohibiturus, miraculosa Scriptura ipsi indicavit, imperium ab illo brevi ad Medos Persasque fore transferendum. Eadem quoque festiva nocte interfectus fuit BELZASSAR, atque DARIUS MEDUS regnum nactus est, sexaginta duos annos natus (a). Præterea notandum est, quod Princeps hic dicatur *Medus* non tantum ratione *regni*, cui antea præfuit, sed etiam ratione *originis* seu *seminis*; ita enim Propheta (b): *Anno primo DARIÏ, filii Ahasveri, ex semine vel stirpe Medorum*. Ulterius quod ad ordinem succedendi in imperium attinet, notandum est, quod CYRO, primo Persarum Monarchæ, immediate præponatur (c). Immo *Darii* hujus imperium cum Monarchia *Cyri* conjungitur (d); unde colligimus hos Principes æquales seu *συγγεγονες* fuisse. Atque hæc præcipua sunt, quæ de ortu & genere DARIÏ MEDI memoriæ prodit Propheta DANIEL.

(a) Vid. DANIEL. *Propb. C. V. 31.* (b) *Cap. IX. 1.* (c) *Cap. IX. 6 X.* (d) *Cap. VI. 28.*

§. III.

Quandoquidem non solum jucundum, sed perquam utile sit, convenientiam Historiæ profanæ cum Sacra, quotiescunque eadem erui queat, ostendere; igitur nunc dispiciendum erit, quisnam fuerit ille Babyloniorum Rex, quem DARIUM MEDUM nuncupant Sacræ Litteræ. Eques Aurat. MARS-HAM in eam ivit sententiam, quod *Belzassar* fuerit EVIL-

EVIL-MERODACH, filius NEBUCADNEZARIS, quem cum tertio imperii anno occiderit NERIGLISSOR, hunc cum DARIO MEDO plane confundit (a). Enimvero huic opinioni non adstipulatur Scriptura Sacra, quæ luculenter indicat, regnum Babylonicum, extincto BELZASSARE ad Medos & Persas fuisse translatum. Sed EVIL-MERODACHO juxta BERO-SUM & MEGASTHENEM successit adfinis *Neriglis-sor*, quem in imperio excepit filius LABOROSOARCHODUS & hunc secutus est NABONADIUS, qui singuli fuerunt Principes *Babylonici*. NEWTONUS existimat, *Darium Medum* fuisse CYAXARIS I. filium (b). Sed cum imperium Babylonicum etiam post hujus tempora substiterit, sponte sua corrui hæc opinio. Multi scriptores moti, ut videtur, auctoritate SCALIGERI (c) probare nituntur, *Darium Medum* fuisse NABONADIUM. Juvat autem audire horum placita. Extincto *Evil-Merodacho*, Rege Babylioniorum, administrationem imperii in se suscepit NERIGLISSOR, qui tamen, ut eo minor esset invidia, non Regem, sed Tutorem Principis LABOROSOARCHODI se salutari voluit. Hunc *Laboroso Archodum*, quem eundem esse putant cum *Belzassaro*, quod male imperium administraret & nefaria multa committeret, occisum fuisse perhibet in festo quodam, non a Cyro, sed a civibus, qui in perniciem ejus conspiraverant. Hoc ita e medio sublato, Babylonios elegisse NABONADIUM, origine Medum, nec ex stirpe Nebucadnezaris ortum; quare in S:a S:a vocetur Darius Medus (d).

- (a) Vid. *L' Histoire universelle &c.* Tom. III. p. 356, 358.
 (b) Vid. *Opusculor.* Tom. III. p. m. 29. (c) *In Emendat. Tempor. Libr. VI.* (d) *L' Histoire des Juifs par M. PRIDEAUX* Tom. I. p. m. 278. 279.

§. IV.

Sed quod communi dicitur proverbio: *Quandoque bonus dormitat HOMERUS*, id quod ad præsens negotium saltem valet de acutissimo SCALIGERO. Videamus igitur, quibus rationum arietibus speciosa hæc opinionum arx contra strenuum hunc Promachum expugnari queat. I:o Sententia igitur, quam in muro exarandam curavit Supremus Legislator ac Judex, illam probe explicante DANIELE, satis superque indicat, regnum Babylonicum translatum iri ad Medos Persasque (a). Et mox subjungit Sacer Vates: *Quod Belzassar eadem nocte fuerit interfectus, & quod regnum ad Darium Medum pervenerit.* Sed nec in Medorum nec in Persarum Historia ullum reperimus Regem aut Principem, Nabonadii nomine insignitum, saltem talem, qui urbem tantæ molis ac potentiæ, quantæ olim fuit Babylon, expugnare potuit; quare concludimus, per *Darium Medum* non indigitari Nabonadium. II:o SCALIGER plerumque ducem sequitur Berosum, sed ita tamen ut eundem temere deserat, quoties suis non faveat opinionibus. Quod in præsentī negotio valere, extra dubitationis aleam est positum. Cum enim *Berosus* disertis verbis adfirmet, Nabonadium fuisse Babylonicum (b), SCALIGER tamen, quod ipse ita videatur, Medum fuisse adfirmat. III:o In Sacro Codice dicitur,

tur, quod *Darius Medus* imperium Babylonicum administraret ad tenorem legum apud Medos & Persas latarum (c); quod certe prius fieri non potuit, quam Medi Persæque imperium Babylonicum occupassent. Et quum hoc rursus omnibus suffragantibus Historicis, auspiciis CYAXARIS atque CYRI, non autem NABONADII contigerit; rursus colligimus, *Nabonadium* per *Darium Medum* non indigitari. IV:o Nihil fere est absurdus, quam ratio argumentandi, qua utitur SCALIGER, ut evincat, NABONADIUM fuisse & Medum & Babylonicorum Regem electum. In prædictione enim illa, quam Nebucadnezar morti vicinus fecisse dicitur, Babyloniis denuncians, imperium eorum fore destructum per Persas, quam in *fragmentis Megasthenis*, quæ temporis injuriæ erepta ad nos pervenerunt,prehendimus, hæc leguntur verba: *Veniet Mulus Persarum, qui Deorum vestrorum ope suffultus, vos in servitutem rediget, quo in negotio Medus ei suppetias feret* (d). Ex his verbis, Delphico quovis oraculo vix clarioribus, colligit *Scaliger*, *Nabonadium* fuisse origine Medum. Si autem ab ipso quæramus, unde demum hoc constet, ipsum adseverantem audimus, *Nabonadium*, quum se a Cyro vinci passus sit, occasionem dedisse Cyro imperium Babylonicum expugnandi, adeoque hunc & non alium fuisse Medum, in quem digitum sua prædictione intenderit Nebucadnezar, & proinde non potuisse non e Medorum gente esse ortum. Adferre autem argumentum hujus generis, idem plane est ac illud refutare. Quare etiam ISAA-

cus VOSSIUS simpliciter adfirmat, quod rationes, quas attulit *Scaliger* ad ostendendum, *Nabonadium* fuisse *Darium Medum*, magno hoc viro prorsus sint indignæ (e).

(a) *Cap. V. 28.* (b) Vid. JOSEPHI *Antiquit. Libr. X. Cap. II.* (c) DANIELIS *Propb. Cap. VI.* (d) Vid. EUSEBII *Præparat. Evang. Libr. IX.* (e) Vid. *Chronol. Sacr. p. 144.*

§. V.

Verum ut rimæ omnes SCALIGERI adseclis obturentur, dubia nonnulla, quæ ab his adferri solent, erunt adhuc resolvenda. I:º Igitur monent, quod *Darius Medus* dicatur regnum accepisse. In fontibus occurrit verbum דרפ, quæ vox bellicam & armatam vim excludens, id innuere videtur, *Darium* hunc regnum *Babylonicum* communi Procerum consensu accepisse. Quocirca perquam verisimile est, quod *Cyrus*, occupata *Babylone*, civibus hujus urbis proposuerit, ut avunculum suum, *CYAXAREM*, Principem probum, fortem & prudentem, sibi Regem eligerent; quam conditionem tanto magis probarent, quod ex antiqua Regum *Babyloniorum* stirpe nullus superesset, nec quisquam procerum esset, cui in turbato hocce rerum statu habenas imperii commode possent committere. Alterum est, quod in *Canone M. PTOLOMÆI* ultimus *Babyloniorum* Rex dicatur *Ναξάρης*; verum cum *Cyaxares* brevissimo solum tempore regnaverit, *Ptolomæus* more, Græcis Scriptoribus familiari, hunc facile omittere potuit; sicut ipse nullam quoque mentionem facit
NERI.

NERIGLISSORIS, quamvis in confesso sit, quod per IX menses Babylone regnaverit, civesque suos valde vexaverit. Quibus addimus, quod cum summa imperii re ipsa fuerit penes *Cyrum*, quamvis hic, qua fuit modestia, primas in regno partes avunculo *Cyaxari* sponte deferret, ejusque iussa saepe capesseret, Græci Scriptores, sepositis cærimoniis, *Nabonadium* ultimum Babyloniorum Regem nuncupant, eique successisse *Cyrum* perhibent. Illi observant, quod SCALIGERI opinioni admodum faveant HERODOTUS, CTESIAS, BEROSUS, MEGASTHENES, aliique numero plurimi, qui *Cyaxarem*, *Assyogis* filium, plane ignorant. Sed quid de hoc argumento statuendum sit, mox pluribus dispiciemus.

§. VI.

Inter Historicos instar Patriarcharum quorundam semper habiti fuerunt HERODOTUS atque CTESIAS, quorum verba tanquam oracula ex tripode dicta multi exceperunt. His autem longe præferendum esse XENOPHONTEM, aliosque, qui easdem res diversa ab illis ratione proponunt, plurimi tam argumentis, quam doctorum virorum testimoniis adstruere nituntur. Attamen cum *Diodorus Siculus* testetur, *Ctesiam* ex Regiis membranis, quæ in Archivis Persicis adservabantur, studiose singula collegisse, quæ ad opus suum Historicum perficiendum spectarent, cumque hic Scriptor ex professo id egerit, ut *Herodotum* mendacii convinceret, uterque vero tam *Herodotus* quam *Ctesias*, quamvis in multis

discrepent, in eo tamen amice consentiant, quod *Astyages* nullum filium, sed filiam solummodo **MANDANEM** reliquerit, vi regularum de probabilitate Historica colligunt, in ipsorum testimoniis quoad præsens negotium esse acquiescendum. Huic argumento maximum, ut censent, pondus addit effatum **CICERONIS**, qui *Xenophontem*, Historicum non satis idoneum agnoscit. Testatur enim, *Xenophontis libros non ad Historiæ fidem, sed ad effigiem justî imperii esse conscriptos* (a). Nihilo tamen minus si nostram sententiam libere profiteri liceat, majorem fidem *Xenophonti*, quam *Herodoto* habemus, quamvis hic septem circiter lustris illo antiquior fuerit. Erat enim *Xenophon* magnus Philosophus, magnus Historicus & magnus Imperator, qui stipendia diu meruit apud *Cyrum Juniozem* in bello, quod contra fratrem **ARTAXERXEM MNEMONA** gessit & intima ejus usus est familiaritate, qui etiam ab eximio hoc Principe, quæ de majoribus ejus notatu digna essent, sollicite percontatus est. Refert quidem *Ctesias*, quod vel ipse viderit vel a Persis ea mutuo acceperit, quæ de his memoriæ prodat. Sed fidem tamen apud paucos invenit; quare etiam **ARISTOTELES** eum vocat scriptorem *δὲ ἀξιόπιστον*. Non equidem negamus, quin **XENOPHON** operi suo inferat varia, quæ ad institutionem boni Principis plurimum faciant, sed propterea Principum facta, quæ adducit, in dubium non sunt vocanda, siquidem ipsam probabilitatem spirare videantur. Contra ea *Herodotus* suis narrationibus multa adstringit, quæ ad inanem

nem solummodo admirationem excitandam faciant. Quamobrem etiam fatetur DIODORUS SICULUS: Herodotum portentosa narrationum pro veritate sponte amplexum & voluptatis gratia fabulas commentum debitterasse (b). Esto igitur, quod Diodorus Siculus, Trogus, Justinus, Strabo, Polyenus, Lactantius, Augustinus, aliique sequantur Herodotum; nihil omnino fide Xenophontis ita decedit, cum ceteri ex Herodoti rivis sua irrigaverint arva, & relata tantum referant. Hinc quoque præstantissimi quilibet Historici, qui cum judicio aliquid litterarum monumentis consignerunt, quique simplicem veritatem magis, quam argutas amant conjecturas, Xenophonti potissimum in Historia Cyri adsurgunt.

(a) *Epist. I. Libr. I. ad Quintum fratrem.* (b) *Vid. Libr. I. Cap. LXVIII.*

§. VII.

Vindicata jam auctoritate Xenophontis ad DARIUM MEDUM revertimur, illo duce ad palatia hujus Regis perventuri. Refert autem ille, ASTYAGEM, Medorum Regem, duos genuisse liberos, filium CYAXAREM & filiam MANDANEM, quæ in matrimonium data fuit CAMBYSI, Persarum Regi, atque his parentibus natales debere CYRUM, primum Monarchiæ Persicæ conditorem: Mortuo Astyagi Cyaxarem in imperium successisse, qui quum gravissimo cum Babylo niis destineretur bello, Sororis suæ filium e Persia in subsidium vocasse: hunc rursus, quo fuit impigro animo & gloriæ adquiren-

dæ cupido mox advolasse, tantoque successu usum fuisse, ut non solum exercitus Babyloniorum, qui in aciem iterum iterumque processerant, fortiter dissipaverit, sed etiam urbem Babylonem, aquis fluminis Euphratis in novos alveos detortis, festo quodam die expugnaverit, singulis fere civibus somno vinoque sepultis. Duravit tamen hoc bellum per viginti unum annos (a), quod a parte Babyloniorum successive gesserunt NERIGLISSOR, LABOROSARCHODUS & NABONADIUS (b). Occupato autem hoc Regno, Cyrus summam imperii detulit avunculo CYAXARI, in Media tunc forte degenti, nec non dimidiam spoliolum, Babylone captorum, partem, tantumque effecit, ut Babylonii Cyaxarem Regem eligerent. Hæc XENOPHON. JOSEPHUS etiam, accuratissimus rerum Judaicarum Scriptor, memoriæ prodit, *Darium* ejusque Socium *Cyrum* destruxisse Babylonem. Idem quoque testatur, *Darium* fuisse filium *Astyagis* & quod hoc nomine innotuerit Græcis. Unde dilucide patet, *Darium Medum* fuisse eundem, qui a *Xenophonte* dicatur CYAXARES. Verum insuper est, quod S:a S:a *Dario Medo* seu *Cyaxari* imprimis tribuat destructionem Babylonis, quamvis hic illis apparatibus vix interfuerit, id quod triplici de causa, ut *Hieronymo* videtur, factum est. Nam 1:o *Cyaxares* erat major natu. 2:o Quod Medorum potentia eo tempore major fuerit, quam Persarum. 3:o Quod avunculi titulus sit honoratior, quam nepotis (c).

(a) Vid. XENOPHONT. *Cyropad. Lib. VII. pag. m.*

189 - - 192. (b) Vid. *L' Histoire Universelle &c, Tom. III. p. n. 353.* (c) *In Comment. in DANIEL, Cap. V.*

§. VIII.

Ex his indiciis jam allatis sponte sua, ut nobis videtur, sequitur, quod CYAXARES fuerit DARIUS ille MEDUS, de quo Propheta Daniel loquitur; quod plenissime constabit ex convenientia Historiæ Xenophontis cum Scriptura Sacra. I:º Adfirmat enim Daniel, Darium hunc fuisse ex semine Medorum; id quod egregie quadrat in *Cyaxarem*, minime vero in *Nabonadium*. II:º Fuit, prælucente S:ª S:ª, *Darius Medus Ahasveri* filius, *Cyaxaris* autem Pater erat *Astyages*; cumque *Ahasverus* & *Astyages* eodem tempore, docente Chronologia, vixerint, eidemque regno præfuerint, concludere fas erit, quod unica persona diversis his nominibus indigetur. III:º Prædicendum curaverat DEUS, regnum Babylonicum ad Medos & Persas translatum iri; quod rursus convenit *Cyaxari*, quippe cujus auspicii Cyrus, Medorum & Persarum opibus suffultus, Babylonicum expugnavit imperium. Notanter etiam Scriptura S:ª priori loco nominat Medos, idque ob tres illas rationes, quas ex *Hieronymo* in §. antecedente attulimus. IV:º Testatur Propheta Daniel, quod Darius Medus fuerit sexaginta duos annos natus, quando habenas imperii Babylonicum cepisset. Inter omnes vero Historicos melioris notæ convenit, quod *Mandanes*, *Astyagis* filia, data fuerit in matrimonium *Cambysi*, Regi Persarum, eo-

dem die, quo natus est *Cyaxares*, & quod *Cyrus* ita uno anno minor fuerit *Cyaxare*. Jam vero *CICERO* testatur, quod *Cyrus ad septuagesimum annum pervenerit, cum quadraginta annos natus regnare cœpisset* (a), scilicet simul cum *Cyaxare*. Ergo *Cyaxares*, quando solium paternum conscendit, fuit annos **XLI** natus. Idem vero *Cyaxares* cum Regibus *Babyloniorum* per **XXI** annos bellum gessit, antequam *Babylonē* potitus fuit. Ergo dum *Cyaxares* solium *Babylonicum* conscendit, & hoc imperium cum *Medico* conjunxit, fuit sexaginta duos annos natus, prorsus uti docet *S:a S:a. V:o Inter Darium Medum & Cyrum* nullum Regem regnasse, ex *Prophetia Danielis* colligi potest. Docet quoque *Xenophon* quod *Cyrus* avunculo *Cyaxari* in imperium successerit; immo quod *Cyaxares*, ut *Cyro* dignum laboribus & periculis, jam exantlatis, præmium daret, obtulerit ei in matrimonium filiam suam, quam unicam susceperat, & proinde heredem omnium terrarum sibi subjectarum futuram; quam conditionem nec adspernatus fuit *Cyrus*. Qua quidem ratione vastam illam *Perfarum Monarchiam* postmodum facile constituit. *VI:o Darium Medum* brevi admodum tempore regnasse, ex *Libro Danielis* adfatim colligi potest. Docet quoque *Xenophon, Cyaxarem* per duos tantum annos vastum imperium tenuisse. *VII:o* Nec denique hoc loco erit reticendum, quod *Propheta Daniel* testetur, se anno primo *Darii Medi* in librorum lectione considerasse numerum annorum **LXX** captivitatis per *JEREMIAM* Divinitus definitorum, ideo-

ideoque serias ad DEUM pro populo Judaico; in libertatem jam restituendo, fuisse preces. Enimvero Nebucadnezar, testibus Chronologis, populum Judaicum in captivitatem Babylonicam abduxit An. 605 ante nat. Christum & Babylonicum imperium occupatum fuit a *Dario Medo* seu *Cyaxare* An. 536. ante N. C. Ergo habemus hic rursus annos LXX. *Cyrus* autem, qui anno sequente *Cyaxari* successit, Judæis libertatem concessit in patriam redeundi & templum iterum Hierosolymis exstruendi. Quibus omnibus momentis probe, ut decet, perpensis, nemo, nisi qui in meridiana luce cæcutire velit, dubitare potest, quin *Cyaxares* fuerit *Darius Medus*.

(4) Vid. *Libr. 1. de Divinatione.*

§. IX.

Videamus jam quam brevissime quid præstiterit *Darius Medus*, postquam imperii Babylonicum gubernaculo fuit admotus. Probe secum consideravit, vastissimum hoc Regnum brevi vel sua mole fore corruiturum, nisi convenientem in illo ordinem stabiliret, quamobrem imperium in CXX provincias divisit, quibus rursus præfecit viros, quorum fidem exploraverat. Ne autem, quod facile fieri posset, sua abuterentur potentia, tres Ephoros Babylone constituit, quibus Gubernatores Provinciarum rationem negotiorum quotannis redderent; quorum triumvirorum in numero fuit etiam Propheta Daniel. Sed sicut invidia virtutis est comes, & illius telis

telis maxime pateant, qui in excelso honorum culmine sunt constituti; ita Proceres Babylonici splendidam Danielis conditionem iniquo ferentes animo, *Darium Medum*, legum patriarum exactissimum custodem, adeo circumvenerunt, ut præceperit, Danielem rabidis leonibus, speluncæ inclusis, objici. Sed horum tamen faucibus modo plane miraculoso fuit ereptus; quo facto eadem pœna in ipsos parafitos fuit statuta, adeoque in hos apprime quadrat: Quo quis peccat, eodem punitur & ipse. Verum pluribus Regis hujus Historiam persequi, vetat angustia tam temporis, quam facultatum. Hic itaque subsistimus, B. L. prius rogantes, velit quicquid a tenui nostra Minerva jam fuerit profectum meliorem in partem interpretari.

S. D. G.

